

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוק מדבש

חלק י"א - פרשת מצורע / אחרי		
יום	וילנא	מתוק מדבש
ראשון	נה ע"ב - נו ע"א	תרנ"ג-תרנ"ד
שני	נו ע"א וע"ב	א-י
שלישי	נו ע"א	י-טז
רביעי	נו ע"ב	טז-כב
חמישי	נח ע"א	כב-כח
שישי	נח ע"ב	כח-ל"ה
שבת	נט ע"א	ל"ה-מ"א

לישמיעת שיעורי עמוד היומי
- בלשה'ק ובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 242 | פרשת מטו"מ תשפ"ג

יו"ל בעזהשי"ת ע"י
מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

פְּנִיחַם שְׁלֹט בְּבַלְעָם וְהֶרְגוּ

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר, בַּלְעָם חֵיבָא מֵאֵן קָטִיל לֵיהּ, וְהֵיךְ אֶקְטִיל, אָמַר רַבִּי יִצְחָק, פְּנִיחַס וְסִיעֵתִיהּ קָטְלוּהוּ, דְּכֹתִיב (במדבר לא ח) הֶרְגוּ עַל חֲלָלִיהֶם, וְתִגְנִינּוּ, בְּקִרְתָּא דְּמַדְיָן הָיָה עֶבֶד בְּחֻכְמָתָא דְּחַרְשׁוּי, דְּטָאֲסִין בְּאִוּרָא הוּא וּמַלְכֵי מַדְיָן, וְאֶלְמָלָא צִיץ דְּקְדוּשָׁה, וְצִלוּתָא דְּפִינְחַס, דְּאֶפִּילוּ לְהוּן עַל קָטִילְיָא, הָדָא הוּא דְּכֹתִיב עַל חֲלָלִיהֶם, וְכֹתִיב (יהושע יג כב) וְאֵת בַּלְעָם בֶּן בְּעוֹר הַקּוֹסֶם הֶרְגוּ בַחֲרֵב, אָמַר לֵיהּ רַבִּי אֱלֶעָזָר, כָּל דָּא יְדַעְנָא.

לֹא הָיָה בְּמוֹשֶׁה נֶאֱחָז בַּסְּפִירוֹת הַטְּמֵאוֹת

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֱלֶעָזָר, כָּל מְלוֹי דְּבַלְעָם חֵיבָא, תְּקִיפִין אֵינּוּן, וְהָא אוּקְמוּהּ חֲבַרְיָא, דְּכֹתִיב (דברים לד י) וְלֹא קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמוֹשֶׁה, וְאָמְרוּ, בְּיִשְׂרָאֵל לֹא קָם, אֲבָל

מתוק מדבש

פְּנִיחַם שְׁלֹט בְּבַלְעָם וְהֶרְגוּ

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר שְׁאֵל וְאָמַר, בַּלְעָם חֵיבָא מֵאֵן קָטִיל לֵיהּ בַּלְעָם הֲרָשַׁע מִי הֶרְגוּ, כְּלוּמַר מִי עָרַב לְבוּ לְגִשְׁתּוֹ אֵלָיו לְהֶרְגוּ, וְהֵיךְ אֶקְטִיל וְאִיךְ נִהְרַג, כִּי בְּוֹדַי הָיָה יְכוּל לַעֲשׂוֹת בְּכַשְׁפֵּי שְׁלֹא יִשְׁלֹטוּ בּוּ בְּנֵי אָדָם, וְלֹא תֵרַב וּכְלֵי זִין, אִם כֵּן אִיךְ הֶרְגוּ אוֹתוֹ בַּחֲרֵב, אָמַר רַבִּי יִצְחָק לְרַבִּי אֱלֶעָזָר, כִּי פְּנִיחַס וְסִיעֵתִיהּ קָטְלוּהוּ פְּנִיחַס וְאֶנְשֵׁי הֶרְגוּהוּ, דְּכֹתִיב וְאֵת מַלְכֵי מַדְיָן הֶרְגוּ עַל חֲלָלִיהֶם, וְעוֹד כְּתוּב "וְאֵת בַּלְעָם בֶּן בְּעוֹר הֶרְגוּ בַּחֲרֵב", וְתִגְנִינּוּ וְלַמְדַּנּוּ בְּקִרְתָּא דְּמַדְיָן, הָיָה עֶבֶד בְּחֻכְמָתָא דְּחַרְשׁוּי כִּי בְּעִיר אַחַת בְּמַדְיָן, הָיָה בַלְעָם עוֹשֶׂה בְּחֻכְמַת כְּשָׁפִי, דְּטָאֲסִין בְּאִוּרָא הוּא וּמַלְכֵי מַדְיָן שְׁפָרְחוּ בְּאִוּר הוּא וּמַלְכֵי מַדְיָן, וְאֶלְמָלָא צִיץ דְּקְדוּשָׁה וְצִלוּתָא דְּפִינְחַס דְּאֶפִּילוּ לְהוּן עַל קָטִילְיָא וְאִם לֹא הֲצִיץ הַקְדוּשׁ שְׁהָרָא אוֹתוֹ פְּנִיחַס כְּלָפִי בַלְעָם כְּשִׁפְרַח בְּאִוּר הַשָּׁמַיִם, וּבְצִרוּף תְּפִלְתּוֹ, הֵם שְׁהִפִּילוּ אוֹתָם מִן הָאִוּר לְאֶרֶץ עַל

הַחֲלָלִים, הָדָא הוּא דְּכֹתִיב זֶהוּ שְׁכַתוּב, וְאֵת מַלְכֵי מַדְיָן הֶרְגוּ עַל חֲלָלִיהֶם שְׁנִפְלוּ מִן הָאִוּר עַל הַחֲלָלִים, וְכֹתִיב וְעוֹד כְּתוּב וְאֵת בַּלְעָם בֶּן בְּעוֹר הַקּוֹסֶם הֶרְגוּ בַּחֲרֵב אַחַר שְׁנִפְל לְאֶרֶץ שְׁלֹט בּוּ פְּנִיחַס וְהֶרְגוּ, אָמַר לֵיהּ רַבִּי אֱלֶעָזָר לְרַבִּי יִצְחָק כָּל דָּא יְדַעְנָא כָּל זֶה יְדַעְתִּי, וְלֹא עַל זֶה הָיָה שְׁאֵלְתִי.

(בלק דף קצג ע"ב, ובביאורינו כרך יג עמ' תפב)

לֹא הָיָה בְּמוֹשֶׁה נֶאֱחָז בַּסְּפִירוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, וְכַבְּלָעָם נֶאֱחָז בַּסְּפִירוֹת הַטְּמֵאוֹת

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְבָנוּ, אֱלֶעָזָר, כָּל מְלוֹי דְּבַלְעָם חֵיבָא תְּקִיפִין אֵינּוּן כָּל דְּכָרִיו שֶׁל בַּלְעָם הֲרָשַׁע הָיוּ חֲזָקִים בְּכַחוֹת הַטְּמֵאָה, וְהָא אוּקְמוּהּ חֲבַרְיָא וְהָרִי כְּבָר בְּאִרוֹ הַחֲבָרִים (בְּפִלְשֶׁת שְׁמוֹת דָּף כ"א עמוד ט), דְּכֹתִיב

בְּאוֹמוֹת הָעוֹלָם קָם, וּמָנוּ בְּלַעַם, וְהָא אוֹקִימָנָא מְלָה, מִשָּׁה לִית דְּכוּוּתִיה בְּכַתְרִין עֲלָאִין, בְּלַעַם לִית דְּכוּוּתִיה בְּכַתְרִין תַּתְּאִין, דָּא בְּסִטְרָא דְקְדוּשָׁה, וְדָא בְּסִטְרָא דְשְׂמָאֲלָא, וְאִי כָּל דָּא הָוָה בִּידֵיהּ, וְכָל כְּף תְּקִיף בְּחֻמְתָּא, גְּבַר דִּישְׁבַּח גְּרַמְיָה בְּחִילָא תְּקִיף, דְּכַתִּיב וְאֶנְכִי אֶקְרָה כֹּה, אֶעְקַר לְכֹה מֵהָאִי, הִיאָךְ יִכִּילוּ לְקַטְלָא לִיהּ.

סימן לשטות רבוי דברים, וביותר המשבח את עצמו

אֵלָא בְּסִפְרָא דְחֻמְתָּא דְשְׁלֵמָה מְלָפָא הָכִי אָמַר, תְּלַת סִימְנִין אֵינּוּן, סִימְן לְעֵבְרָה, יִרְקוֹן, סִימְן לְשִׁטוֹת, מְלִין, סִימְן דְּלֹא יָדַע כְּלוּם, שְׁבוּחִי, וְדָא אֶכְרַע לְשָׂאָר, שׁוּטָה, בְּכָל עֵבִירוֹת, כְּלָא אִית בֵּיהּ.

בלעם התייחד עם הקלפות כדי ללמוד בשפים חזקים להחזיר את ישראל למצרים

וּבְלַעַם כַּד מְטָא גְּבִייהוּ, אוֹדַע לוֹן מְלָה, וְאֶסְגַּר גְּרַמְיָה בְּטוּרֵיִיא עֲמָהוֹן, וּבְכַעַא לְקַטְרָגָא לוֹן,

מתוק מדבש

סימן לשטות רבוי דברים, וביותר המשבח את עצמו

אֵלָא בְּסִפְרָא דְחֻמְתָּא דְשְׁלֵמָה מְלָפָא אֵלָא בְּסִפְרָא הַחֻמְתָּה שֶׁל שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ כְּתוּב, כִּי הָכִי אָמַר כְּף אָמַר שְׁלֵמָה, תְּלַת סִימְנִין אֵינּוּן שְׁלֹשָׁה סִימְנִים הֵם, סִימְן לְעֵבְרָה, יִרְקוֹן הוּא מִין חֲלִי, סִימְן לְשִׁטוֹת, מְלִין רְבוּי דְבָרִים, סִימְן דְּלֹא יָדַע כְּלוּם, שְׁבוּחִי סִימְן שְׂאִינוּ יוֹדַע כְּלוּם הוּא מֵה שְׂמִשְׁבַּח אֵת עֲצָמוֹ, וְדָא וְזֵה שְׂמִשְׁבַּח אֵת עֲצָמוֹ אֶכְרַע לְשָׂאָר הוּא מְכַרֵּעַ אֵת הַשָּׂאָר, כִּי זֶה מוֹרָה שׁוּטָה שֶׁהוּא שׁוּטָה, (ה"ג קמ"ק) בְּעַל עֵבִירוֹת וְהוּא בְּעַל עֵבִירוֹת, כְּלָא אִית בֵּיהּ וְהָרִי כָּל הַשְּׁלֹשָׁה דְבָרִים יֵשׁ בּוֹ.

(בלק דף קצג ע"ב, ובביאורינו כרך יג עמ' תפג)

בלעם התייחד עם הקלפות כדי ללמוד בשפים חזקים להחזיר את ישראל למצרים

וּבְלַעַם כַּד מְטָא גְּבִייהוּ וּבְלַעַם כְּשֶׁהֲגִיעַ לְעוֹ"א וְעוֹז"ל, (גְּדוּלֵי הַמְּכַשְׁפִּים וּכְוֹחוֹת הַטְּמָאָה) אוֹדַע לוֹן מְלָה הוֹדִיעַ לָהֶם הַדְּבָר שְׁבַגְי יִשְׂרָאֵל יִצְאוּ מִמִּצְרַיִם, וְכָל כְּשִׁפּוֹ וּקְסָמּוֹ לֹא הוֹעִילוּ כְּלוּם, וְאֶסְגַּר גְּרַמְיָה בְּטוּרֵיִיא עֲמָהוֹן וְסָגַר עֲצָמוֹ עִמָּהֶם בְּאוֹתָם הַקְּרִים, כְּדִי לְלַמֵּד מֵהֶם

וְלֹא קָם נְבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמִשָּׁה, וְאָמְרוּ שֶׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא קָם, אֲבָל בְּאוֹמוֹת הָעוֹלָם קָם, וּמָנוּ בְּלַעַם, וְהָא אוֹקִימָנָא מְלָה וְהָרִי כְּכַר בְּאַרְתִּי פְרוּשׁוֹ, כִּי מִשָּׁה לִית דְּכוּוּתִיה בְּכַתְרִין עֲלָאִין מִשָּׁה לֹא הָיָה עוֹד כְּמוֹהוּ מִי שִׁיְהִיָּה נֶאֱחָזוּ בְּסִפְרֵי הַעֲלִיּוֹנוֹת הַקְּדוּשׁוֹת כְּמוֹתוֹ, בְּלַעַם לִית דְּכוּוּתִיה בְּכַתְרִין תַּתְּאִין וּבְלַעַם לֹא הָיָה כְּמוֹהוּ מִי שִׁיְהִיָּה נֶאֱחָזוּ בְּסִפְרֵי הַתַּחְתּוֹנוֹת הַטְּמָאוֹת כְּמוֹתוֹ, וְהֵינּוּ דָּא בְּסִטְרָא דְקְדוּשָׁה מִשָּׁה הָיָה הַגְּדוֹל בְּיוֹתֵר בְּצַד הַקְּדוּשָׁה, וְדָא בְּסִטְרָא דְשְׂמָאֲלָא וּבְלַעַם הָיָה הַגְּדוֹל בְּיוֹתֵר בְּצַד הַשְּׂמָאֵל בְּסִטְרָא אֶתְרָא, כִּי זֶה לְעַמַּת זֶה עָשָׂה הָאֱלֹהִים (קֹהֶלֶת ז' יד), (וְכַמֵּן הַאֲרִיז"ל) (עַן מֵיִס שְׁעַר לֵב פֶּרֶק ז'), כִּי נִלְעַס הָיָה מִזְמִינָה הַקְּלִפָּה הַנִּלְחָמָה צְדַעַת דְּלִצְאָה, שְׁשֵׁס נִלְחָמָה נִשְׁמַע מִשָּׁה רַבִּינוּ), וְאִי כָּל דָּא הָוָה בִּידֵיהּ וְאִם כָּל זֶה הָיָה בְּיָדוֹ, וְכָל כְּף תְּקִיף בְּחֻמְתָּא וְהָיָה כָּל כְּף גְּדוֹל בְּחֻמְתָּה, גְּבַר דִּישְׁבַּח גְּרַמְיָה בְּחִילָא תְּקִיף אִישׁ שְׁהִיָּה מִשְׁבַּח אֵת עֲצָמוֹ בְּכַח גְּדוֹל, דְּכַתִּיב וְאֶנְכִי אֶקְרָה כֹּה דוֹרַשׁ מִלַּת אֶקְרָה כְּמוֹ אֶעְקְרָה, דְּהֵינּוּ אֶעְקַר לְכֹה מֵהָאִי אֲנִי אֶעְקַר אֵת הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת "כֹּה" מִכָּאן, דְּהֵינּוּ אֲנִי אֶפְרִיד אֵת הַמַּלְכוּת מִזְעִיר אֲנַפִּין, וְאִז לֹא תוּכַל לְבָרֵךְ, וְעוֹד תַּתְּהַפֵּף לְקַלֵּל חַס וְשְׁלוֹם, הִיאָךְ יִכִּילוּ לְקַטְלָא לִיהּ אִיךְ הָיוּ יְכוּלִים לְהַרְגַּ אֹתוֹ.

(בלק דף קצג ע"ב, ובביאורינו כרך יג עמ' תפב-תפג)

לְאַתְבָּא לִזְנוּן לְמַצְרִים, וְקָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְלָבֵל וְקַלְקַל כָּל חֻמְתָּא דְעֵלְמָא, וְכָל חֻרְשֵׁין דְעֵלְמָא, דְלֹא יָכִילוּ לְקַרְבָּא בְהַדְיָיְהוּ.

תָּא חֲזִי, הַשְׁתָּא פִּיּוֹן דְחֻמְא בַלְעָם דְלֹא יָכִיל לְאַבְאָשָׁא לְיִשְׂרָאֵל, אַהְדָּר גְּרַמְיָה, וְאַמְלִיף לִיּה לְבָלֵק מַה דְלֹא בַעָא מְנִיָּה, בְּגִין לְאַבְאָשָׁא לִזְנוּן, וְעֵיטָא דִּילִיָּה הָוָה בְּאַיְנוֹן נֹקְבֵי דְמַדְיָן דְאַיְנוֹן שְׁפִירָן, וְאַלְמָלָא דְאָמַר לִיּה מִשָּׁה לֹא הוּינָא יְדַע, דְכַתִּיב (בְּמִדְבָר לֹא טו) הֵן הִנֵּה הָיוּ לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדָבָר בַּלְעָם. פִּיּוֹן דְחֻמְא קָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֵיטָא דִּילִיָּה, אָמַר, הָא וְדַאי גְרַמְךָ בְּעֵיטְךָ יִפּוּל.

הַחִיצוֹנִים אֵינָם יוֹדְעִים אֱלֹא דְבָרִים שְׂיִתְקַיְמוּ בְּזִמְנָא קָרוּב

מָה עֵבֵד הַהוּא חִילָא דְשִׁלְטָא עַל כָּל חֻרְשֵׁין, אַחְמִי לִיּה סוּפָא דְכֻלָּא, וְכִי אֵית לְהוּ רְשׁוּתָא לְזִמְנָא רְחִיקָא, אָמַר רַבִּי יִצְחָק, עֵינָא חֻמְא, וּמְלִין אַתְמַרוּ מַהֲהוּא דְקָאִים עֲלֵיָּה, וְהָא אֻקְמוּהָ, וְיִשָּׂא מְשָׁלוֹ, וְיֵאמַר, מֵאַן דְאֵית לִיּה לְמִימַר, מֵאֵי טַעְמָא, בְּגִין דִּיתְקַיְמוּן מְלִין דְלַעֲיִלָּא, בְּדַעְתָּא עֲלָאָה דְאֻרִייתָא.

מתוק מדבש

הַחִיצוֹנִים אֵינָם יוֹדְעִים אֱלֹא דְבָרִים שְׂיִתְקַיְמוּ בְּזִמְנָא קָרוּב

מָה עֵבֵד הַהוּא חִילָא מַה עֲשֵׂתָה אֻתְהָ הַפַּח שְׂהִיא הַשְׂכִּינָה, דְשִׁלְטָא עַל כָּל חֻרְשֵׁין הַשּׁוֹלְטָא עַל כָּל הַכְּשָׁפִים וְהַקְּלָפוֹת, אַחְמִי לִיּה סוּפָא דְכֻלָּא הַרְאָתָה לְבַלְעָם סוּף כָּל הַדְּבָרִים, דְהֵינּוּ אֵת קִץ הַמְּשִׁיחִי, וְגַדְלָתָם וְטוֹבָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב אֲרָאנוּ וְלֹא עָתָה אֲשׁוּרְנוּ וְלֹא קָרוּב וְגו', כְּדִי לְהַרְאוֹת לוֹ כִּי כָּל הָאֻמוֹת לֹא יוֹכְלוּ לְכַלּוֹת אֵת יִשְׂרָאֵל חַס וְשְׁלוֹם, וְשׁוֹאֵל וְכִי אֵית לְהוּ רְשׁוּתָא לְזִמְנָא רְחִיקָא וְכִי יֵשׁ לְהֵם רְשׁוּת לְרֵאוֹת וְלִדְעַת מַה שִׂיְהִיָּה לְזִמְנָא רְחִיקָא, הֲלֹא הַחִיצוֹנִים אֵינָם יוֹדְעִים אֱלֹא מַה שְׂמַכְרִיזִים בְּעוֹלָם לְזִמְנָא קָרוּב, אָמַר רַבִּי יִצְחָק, עֵינָא חֻמְא עֵינּוּ שֶׁל בַּלְעָם רָאָתָה אֵת כָּל הַטּוֹבוֹת הַמְזֻמְנִים לְיִשְׂרָאֵל, וּמְלִין אַתְמַרוּ מַהֲהוּא דְקָאִים עֲלֵיָּה אֲכַל הַדְּבוּרִים נֶאֱמָרוּ מַהֲשִׁכִּינָה שְׂעַמְדָּה עֲלֵיו, וְהָא אֻקְמוּהָ וְהָרִי כְּכָר בְּאֵרוֹ הַחֻבְרִים (לְעִיל דָּף ר"א עמוד 6), עַל מַה שֶׁכָּתוּב וְיִשָּׂא מְשָׁלוֹ דְהֵינּוּ בַלְעָם, וְיֵאמַר וְשׁוֹאֵל מִי אָמַר, וּמְשִׁיב מֵאַן דְאֵית לִיּה לְמִימַר מִי שֵׁישׁ לוֹ מַה לוֹמַר, וְהִיא הַשְׂכִּינָה כְּמַבְאָר לְעִיל, מֵאֵי טַעְמָא מַהוּ הַטַּעַם שֶׁהַשְׂכִּינָה אָמְרָה אֻתְן הַבְּרָכוֹת, בְּגִין דִּיתְקַיְמוּן מְלִין דְלַעֲיִלָּא כְּדִי שְׂיִתְקַיְמוּ הַדְּבָרִים הַעֲלִיוֹנִים, בְּדַעְתָּא עֲלָאָה דְאֻרִייתָא בְּדַעַת הַעֲלִיוֹן שֶׁל הַתּוֹרָה.

(בלק דף ריב ע"ב, ובבבאורינו כרך יג עמ' תשיט)

כְּשִׁפִים חֻזְקִים יוֹתֵר, וּבְכַח אֻתְם הַכְּשָׁפִים וּבְעָא לְקַטְרָגָא לִזְנוּן לְאַתְבָּא לִזְנוּן לְמַצְרִים רְצָה לְקַטְרַג עַל יִשְׂרָאֵל לְהַשִּׁיב אֻתְם לְמַצְרִים, וְקָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְלָבֵל וְקַלְקַל כָּל חֻמְתָּא דְעֵלְמָא וְכָל חֻרְשֵׁין דְעֵלְמָא וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְלָבֵל וְקַלְקַל כָּל הַחֻמְתּוֹת שְׁבַעֻלָם, וְכָל הַכְּשָׁפִים שְׁבַעֻלָם, דְלֹא יָכִילוּ לְקַרְבָּא בְהַדְיָיְהוּ שְׁלֹא יוֹכְלוּ לְהַתְקַרֵּב אֲצֵל יִשְׂרָאֵל לְהַרְע לְהֵם.

תָּא חֲזִי, הַשְׁתָּא פִּיּוֹן דְחֻמְא בַלְעָם דְלֹא יָכִיל לְאַבְאָשָׁא לְיִשְׂרָאֵל בֵּא וְרָאָה, עָתָה פִּיּוֹן שְׂרָאָה בַלְעָם שְׂאִינוּ יְכוּל לְהַרְע לְיִשְׂרָאֵל, אַהְדָּר גְּרַמְיָה הַחֲזוּר עֲצֻמוֹ לְצַד אַחַר, לְחַפְשׁ עֲצוֹת אִיף לְהַרְע לְהֵם בְּאַפְן אַחַר, לְכֵן וְאַמְלִיף לִיּה לְבָלֵק, מַה דְלֹא בַעָא מְנִיָּה יַעַץ לְבָלֵק מַה שְׁלֹא בְקַשׁ מִמֶּנּוּ, בְּגִין לְאַבְאָשָׁא לִזְנוּן כְּדִי לְהַרְע לְיִשְׂרָאֵל, וְעֵיטָא דִּילִיָּה הָוָה בְּאַיְנוֹן נֹקְבֵי דְמַדְיָן דְאַיְנוֹן שְׁפִירָן וְהַעֲצָה שֶׁלוֹ הִיָּתָה בְּאוֹתָם הַנְּקֻבוֹת שֶׁל מְדִין שְׁהִיוּ יְפוּת, וְאַלְמָלָא דְאָמַר לִיּה מִשָּׁה לֹא הוּינָא יְדַע וְאֵם מִשָּׁה לֹא הִיָּה אֻמְרוֹ בְּתוֹרָה שְׁבַלְעָם יַעַץ זָאת, לֹא הֵינּוּ יוֹדְעִים, דְכַתִּיב הֵן הִנֵּה הָיוּ לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדָבָר בַּלְעָם. פִּיּוֹן דְחֻמְא קָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֵיטָא דִּילִיָּה פִּיּוֹן שְׂרָאָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת הַעֲצָה הַרְעָה שֶׁלוֹ, אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הָא וְדַאי גְרַמְךָ בְּעֵיטְךָ יִפּוּל הָרִי וְדַאי אַתָּה בְּעֵצְמְךָ תִּפַּל בְּעֲצָה שְׁלָךְ, כִּי הוּא נִהְרַג בְּמַלְחַמַת מְדִין, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּמִדְבָר לֹא ט) וְאֵת בַּלְעָם בֵּן בְּעוֹר הַרְגוּ בְּחֻרְב.

(בלק דף ריב ע"ב, ובבבאורינו כרך יג עמ' תשיה-תשיט)

בלעם ללמד לבנות מואב את השלמת מעשי הכשפים

ואין לה בעולם, נשים מתעסקות בנחש ובכישוף, כמו מואביות, ממאי דכתיב (במדבר כה ב) ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן, פיון דהו אכלי מידי בחרשייהו, מיד הו סגדין לטעותהון, (שם פסוק ג) ויצמד ישראל לבעל פעור, רבי חייא אמר, פהני צמידין תכשיטין, הכי הו מתחברים בבעל פעור.

בחרשיהון דנשיא מנלן, דכתיב (שם לא טו) הן הנח היו לבני ישראל בדבר בלעם, בעצת בלעם לא נאמר, אלא בדבר בלעם, אוליף לון מילין בפומא, דהא למעבד חרשין וקוסמין לא הו בעלמא פותייהו, אבל מילין בפומא לאשלמא חרשייהו לא הו ידעי, ועל דא, בדבר בלעם עבדו, ואשלים חרשייהו, ויכילו להו, רבי יוחנן אמר, פשרה היתה רות.

כמה יזהר האדם, במעשיו מפני הבריות

אמר רבי אלעזר, ווי לון לחיביא, דלא ידעין ולא משגיחין, ולא ידעין לאסתמרא מחובביהו, ומה קדשא בריה הוא די כל עובדוהי קשוט ואורחתייה דין, לא עביד כל מה דעביד

מתוך מדבש

לומר דבורים, ואשלים חרשייהו ויבזה השלים את כשפיהו, ויכילו להו ויכילו לישראל לחברם לבעל פעור. רבי יוחנן אמר, פשרה היתה רות היא לכדה היתה פשרה שלא היתה מכשפה פשאר בנות מואב.

(וזה חדש רות דף צט ע"ב, ובביאורינו כרך ג עמ' תסב)

כמה יזהר האדם, במעשיו מפני הבריות

אמר רבי אלעזר בא ללמד לנו מוסר השכל ממה שאמר רבי חייא שהקדוש ברוך הוא מגלה גזרותיו אל הצדיקים כדי שיודיעו אותם לבני העולם כדי שלא יהיה להם פתחון פה על הקדוש ברוך הוא לומר על מה עשה הקדוש ברוך הוא ככה, ואמר ווי לון לחיביא דלא ידעין ולא משגיחין אוי להם לרשעים שלא יודעים איך להתנהג ואינם משגיחים על מעשיהם, ולא ידעין לאסתמרא מחובבייהו ואינם יודעים איך לשמור את עצמם מחטאייהם כדי שלא ידברו בני אדם עליהם דברי שנאה ולשון הרע כדמפרש ואזיל, ומה קדשא בריה הוא די כל עובדוהי קשוט ואורחתייה דין שהרי אם הקדוש ברוך הוא שכל מעשיו אמת וכל דרכיו משפט, לא עביד כל מה דעביד בעלמא עד דגלי להו לצדיקייא אינו עושה דבר בעולם עד שמגלה לעבדיו

בלעם ללמד לבנות מואב את השלמת מעשי הכשפים

ואין לה בעולם נשים מתעסקות בנחש ובכישוף כמו מואביות, את זה אנו למדים ממאי דכתיב, ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן, פיון דהו אכלי מידי בחרשייהו פיון שהיו אוכלים אפלו משהו מדבר שעשו אותו בכשפיהו, מיד הו סגדין לטעותהון מיד היו משתחווים לאלהיהן, כמו שכתוב ויצמד ישראל לבעל פעור, רבי חייא אמר, פהני צמידין תכשיטין שנצמדו לעבודה זרה כצמידים האלו של התכשיטים, הכי הו מתחברים בבעל פעור כך היו מתחברים בבעל פעור.

בחרשיהון דנשיא מנלן מנין לנו שכל זה היה על ידי הכשוף של הנשים, ומשיב דכתיב כמו שכתוב הן הנח היו לבני ישראל בדבר בלעם, הנה בעצת בלעם לא נאמר, אלא בדבר בלעם שכתוב לשון דבור, להורות אוליף לון מילין בפומא כי בלעם למד להן מה שיאמרו בפיהן להשלים כשפיהו, דהא למעבד חרשין וקוסמין לא הו בעלמא פותייהו פי לעשות כשפים וקוסמים לא היו בעולם כמוהו, אבל מילין בפומא לאשלמא חרשייהו לא הו ידעי אבל לומר דבורים כפה הצריכים להשלים את מעשה הכשפים לא היו יודעות, ועל דא ועל זה נאמר בדבר בלעם עבדו שלמד אותם

בְּעֶלְמָא עַד דְּגָלִי לְהוּ לְצַדִּיקָיָא, בְּגִין דְּלֹא יְהֵא לֹון פִּתְחָא דְּפּוּמָא לְבְנֵי נָשָׂא, גְּבִי בְּנֵי נָשָׂא לֹא כָּל שְׁפָן דְּאִית לֹון לְמַעְבַּד מְלִייהוּ, דְּלֹא יִמְלְלוּן בְּנֵי נָשָׂא סְטִיָּא עֲלֵיהוֹן, וְכֵן פְּתִיב (במדבר לב כב) וְהִיטֵם נְקִיִּים מִיְהוּ"ה וּמִיִּשְׂרָאֵל.

חֵיב הצְדִיקִים, לְהַזְהִיר אֶת בְּנֵי הַדּוֹר מִן הַחֲטָא

וְאִית לֹון לְמַעְבַּד דְּלֹא יְהֵא לֹון פִּתְחוֹן פֶּה לְבְנֵי נָשָׂא, וַיִּתְרוֹן בְּהוֹן אִי אַנוּן חֲטָאן וְלֹא מִשְׁגָּחֵי לְאַסְתְּמָרָא, דְּלֹא יְהֵא לִיָּה לְמַדַּת דִּינָא דְּקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא פִּתְחָא דְּפּוּמָא לְגַבְיֵיהוּ, וּבְמָה בְּתִשׁוּבָה וְעוֹבְדִין דְּכִשְׁרוֹן.

מתוק מדבש

לְהַתְרוֹת בְּהֵם וּלְהַחְזוֹרִם בְּתִשׁוּבָה אִם הֵם עוֹבְרִים עֲבֻרוֹת וְאִינֵם מִשְׁגִּיחִים לְשִׁמּוֹר אֶת עֲצָמָם מִלְּחַטוּא, וְגַם כְּדֵי שְׂיַדְעוּ שֶׁהֵם חוֹטְאִים וְלֹא יִתְרַעְמוּ אַחַר כֵּךְ עַל מַדַּת הַדִּין, וְאָמַר שְׁלֹכֵן צְרִיף הַצְדִּיק לְהַשְׁתַּדֵּל בְּזֶה דְּלֹא יְהֵא לִיָּה לְמַדַּת דִּינָא דְּקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא פִּתְחָא דְּפּוּמָא לְגַבְיֵיהוּ כְּדֵי שְׁלֹא יְהִיָּה לְמַדַּת הַדִּין שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פִּתְחוֹן פֶּה לְקַטְרֵג עֲלֵיהֶם וְלֹא הוֹכִיחוּ בְּמָקוֹם שֶׁהִיָּה בִּינָם לְהוֹכִיחַ וּלְתַקֵּן, וְאִם לֹא יִכְלוּ לְתַקֵּן עַל כָּל פְּנִים לְמָה לֹא רָאוּ לְכַבֵּד אֶת שֵׁם ה' בְּמָקוֹם שֶׁבְנֵי אָדָם הָיוּ מִתְרַעְמִים עַל מַדּוּתֵי וְתַבְרָף (פְּרוּשׁ זֶה הוּא לְפִי דְּפּוּס זוֹלְצְבַּאף שְׁלֹא גְרִיס הַמְּלוֹת וּבְמָה בְּתִשׁוּבָה וְעוֹבְדִין דְּכִשְׁרוֹן, וּלְפִי גְרִיסְתָּנוּ צְרִיף לְפָרֵשׁ בְּאֶפְסֵן זֶה) וַיִּתְרוֹן בְּהוֹן אִי אַנוּן חֲטָאן וְלֹא מִשְׁגָּחֵי לְאַסְתְּמָרָא וְהֵם צְרִיכִים לְהַתְרוֹת בְּהֵם אִם הֵם חוֹטְאִים וְאִינֵם מִשְׁגִּיחִים עַל עֲצָמָם לְהַשְׁמֵר, דְּלֹא יְהֵא לְמַדַּת דִּינָא דְּקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא פִּתְחָא דְּפּוּמָא לְגַבְיֵיהוּ שְׁלֹא יְהִיָּה לְמַדַּת דִּינָו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פִּתְחוֹן פֶּה עֲלֵיהֶם בְּשִׁבִיל עֲוֹנוֹתֵיהֶם, וּבְמָה יִנְצְלוּ מִן הַדִּין בְּתִשׁוּבָה וְעוֹבְדִין דְּכִשְׁרוֹן בְּתִשׁוּבָה וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים. (וִירָא דָּף קַד ע"ב, וּבְכִיאוּרֵינוּ כַּרְך ב ע"ב תְּקִיא-תְּקִיב)

הַצְדִּיקִים, בְּגִין דְּלֹא יְהֵא לֹון פִּתְחָא דְּפּוּמָא לְבְנֵי נָשָׂא כְּדֵי שְׁלֹא יְהִיָּה פִּתְחוֹן פֶּה לְבְנֵי אָדָם לְהַתְרַעַם עַל מַדּוּתֵי שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא מֵה זֹאת עֲשֵׂה אֱלֹהִים לְנוּ לְהַעֲנִישׁ אוֹתָנוּ, גְּבִי בְּנֵי נָשָׂא לֹא כָּל שְׁפָן כָּל שְׁפָן בְּנֵי אָדָם שְׂאִינֵם מְחֻזְקִים שְׂיָהִי מַעֲשִׂיהֶם בְּצַדֵּק וּבִישׁוּר, דְּאִית לֹון לְמַעְבַּד מְלִייהוּ וְדֵאִי שְׂצָרִיכִים לְהַזְהִיר וּלְעֲשׂוֹת דְּבִרֵיהֶם בְּצַדֵּק וּבִישׁוּר, דְּלֹא יִמְלְלוּן בְּנֵי נָשָׂא סְטִיָּא עֲלֵיהוֹן כְּדֵי שְׁלֹא יִדְבְּרוּ בְּנֵי אָדָם לְשׁוֹן הָרַע וְדְבָרֵי שְׁנֵאָה עֲלֵיהֶם וְכֵן פְּתִיב וְהִיטֵם נְקִיִּים מִיְהוּ"ה וּמִיִּשְׂרָאֵל. (וִירָא דָּף קַד ע"ב, וּבְכִיאוּרֵינוּ כַּרְך ב ע"ב תְּקִיא-תְּקִיב)

חֵיב הצְדִיקִים, לְהַזְהִיר אֶת בְּנֵי הַדּוֹר מִן הַחֲטָא

וְאָמַר וְאִית לֹון לְמַעְבַּד דְּלֹא יְהֵא לֹון פִּתְחוֹן פֶּה לְבְנֵי נָשָׂא וְכֵמוּ כֵן צְרִיכִים הַצְדִּיקִים לְעֲשׂוֹת מַה שְׂבִיכְלָתָם שְׁלֹא יְהִיָּה פִּתְחוֹן פֶּה לְבְנֵי אָדָם לְהַתְרַעַם עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשִׁיבּוּאוּ עֲלֵיהֶם יְסוּרִים, וַיִּתְרוֹן בְּהוֹן אִי אַנוּן חֲטָאן וְלֹא מִשְׁגָּחֵי לְאַסְתְּמָרָא וְהֵם צְרִיכִים

שְׁבַח רַא שִׁירָתָא

כַּתֵּב מִהַרְח"ו זִיע"א בְּהַקְדָּמָה לְשַׁעַר הַהַקְדָּמוֹת לְהַאֲרִיז"ל: כִּי הַכֵּל תְּלוּי בַּעֲסַק הַחֲכֵמָה הַזֹּאת [הַקְּבֻלָּה] וּמִנִּיעַתֵינוּ לְהַתְעַסֵּק בָּהּ הִיא גּוֹרֵמַת אֵיחֻד וְעוֹכֹב בְּנִין בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתַפְאֲרַתֵנוּ הַמְּכֻנָּה וְנִקְרָא "הַדָּר הַכְּרֵמֶל", כְּמוֹ שְׂאֵמֵר הַכְּתוּב (שִׁיר 11) רֵאשֶׁךְ עֲלֶיךָ כְּכֵרֶמֶל. וְזֶה מַה שְׂאֵמֵר הַכְּתוּב "רֵאִיתִי וְהִנֵּה הַכְּרֵמֶל מִדְּבַר", כִּי לְסֻכּוֹת הַנֵּל הִיָּה הַכְּרֵמֶל מִדְּבַר שְׂמֵם בַּעוּ"ה כְּנ"ל, כִּי כָּל דּוֹר שְׁלֹא נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּימֵי הָרִי הוּא כְּאִילוּ נִחְרַב בִּימֵי כִי אֵין לוֹ לְהַקְבִּי"ה קוֹרֵת רוּחַ בַּעוֹלָמוֹ אֵלֹא כְּאִשֶׁר עוֹסְקִים בַּחֲכֵמָה זֶה מַה שְׂאֵין כֵּן בְּהִיוֹתָם עוֹסְקִים בַּפְּשִׁטִּי הַתּוֹרָה.

לְקַבֵּל הַעֲלוֹן מִדֵּי שְׁבִיעַ יֵשׁ לְשִׁלּוּחַ אִימִיל בְּכַתּוּבָת: 3022233@gmail.com

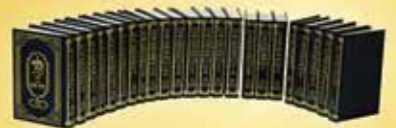
הַזְהִיר הַקְּדוֹשׁ ע"פ "מְתוֹק מִדְּבַשׁ" הַפְּרוּשׁ הַנִּפְרָא שְׂהַתְּקַבֵּל בְּכָל תַּפְרוּצוֹת יִשְׂרָאֵל

פּוּרְמַט כִּיס
"וּבְלַכְתֵּךְ בְּדַרְךְ"
מִהַדוּרֵת ר' יוֹסֵף צְבִי
בַּעֲרוּגָר
(cm 16.5/11.5)

פּוּרְמַט רִגִּיל (cm 24/17)

פּוּרְמַט בִּיעוּנִי - מִהַדוּרֵת ר' הַעֲרֵשֶׁל וְעַבְעַר
(cm 17/12)